

въда че той ще си заплати дългътъ, обаче никой необръща внимание на тия думи.

Пристава бѣ завдигналъ цѣлата ми библиотека отъ стари и цѣнни книги, едничкия ми креватъ, самоваръ, постилки и покривки, тѣй що стаята остави съвършено гола и, като възразявахъ че единъ-кои си членове отъ закона недопускатъ продажбата на тия нѣща единъ измежду сѫдииятъ отговори: „онези членове сѫ написани, а ние сме дѣйствителнитѣ членове“.

Ако се попаднеше нѣкой честенъ гражданинъ въ ръцѣтѣ на горските разбойници, може би повечь да го съжалехъ отколкото тѣзи.

Тѣ продадохъ тогава срещо 360 лева чуждъ дългъ по който несъмъ даже и поръчитель, мои вещи отъ стойност повечь отъ 2300 лева и такива нѣща които споредъ закона сѫ непрекословени:

Единъ отъ най голѣмий видъ и съ дебели желѣза креватъ л.	70
Постелкитѣ отъ стаята, възглавки и пердета	" 60
Единъ големъ самоваръ наедно съ таблата	" 60
Всичкиятѣ чаши за вода, за вино, за рекия, за сладко, и прч.	" 80
Единъ сребръренъ синджиръ за часовникъ	" 15
Единъ златенъ прѣстенъ	л. 25
Четири антики отъ голѣма рѣдкость	" 200
Сребръна чаша за чай ¹⁾	" 60
Мѣдентъ мангалъ, голѣмъ	" 60
Часовникъ за сѣнна съ будилникъ	" 30
Куфаръ отъ телятинъ	" 40
Адвокатска чанта за книжа	" 20
Два свѣщници голѣми	" 8
Единъ револверъ съ кѣлхѣ	" 60
Една маса голѣма	" 8

Библиотеката ми отъ разни стари още отъ възражданietо ни книги, стари вѣстници, житията на Св. Димитрий Ростовский, за която библиотека да ми даваше нѣкой десетъ хиляди лева, нѣмаше да му я отстѫпѫ, нѣ мене костуваше около л. 1200

¹⁾ Тѣзи чаша бѣше ми подарена отъ единъ руски офицеринъ, при когото служихъ нѣколко врѣме като преводчикъ. Той написа на ней съ издѣлбани букви слѣдующето: „Въ знакъ любви отъ Константина Ивановича Пономаренко“.